

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 264/2011-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. J., H., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. apríla 2011 doručená sťažnosť Ing. J. J., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., H., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007 (ďalej len „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že okresným súdom je pod sp. zn. 8 C 133/2007 vedené občianskoprávne konanie v právnej veci sťažovateľa, ktorý sa žalobou domáha určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru voči žalovanému Migračnému úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“); vo veci nebolo dosiaľ meritórne rozhodnuté.

Sťažovateľ sa v predmetnej veci už sťažnosťou z 12. apríla 2010 (ďalej aj „predchádzajúca sťažnosť“) domáhal ústavnej ochrany svojho základného práva garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru; o tejto sťažnosti ústavný súd rozhodol nálezom č. k. I. ÚS 322/2010-30 z 27. januára 2011 tak, že vyslovil, že označené práva sťažovateľa boli postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € a úhradu trov konania. Označený nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 4. marca 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza, že „... od 1. 1. 2011 som vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Okresnom úrade práce a sociálnych vecí a rodiny a pre svoj vek – 55 rokov už v podstate nemám reálnu nádej, že má zamestná nejaký zamestnávateľ a nepoberám žiadne dávky v nezamestnanosti (nebolo v mojich možnostiach za posledné 4 roky platiť 3 roky do Sociálnej poisťovne), táto vec vedená na okresnom súde má skutočne pre mňa, ako to už uviedol ústavný súd v náleze, že sa jedná pre mňa o existenčné nároky“.

Sťažovateľ ďalej dodáva, že «Napriek uvedenému, okresný súd vo veci nielenže nekonal po 27. 10. 2010, tento nekonal ani napriek mojej žiadosti o vytýčenie termínu pojednávania zo dňa 2. februára 2011.

Okresný súd navyiac nerešpektuje uvedený nález, ktorý prevzal okolo 3. marca 2011, ktorý mu prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

Z uvedeného dôvodu som bol dňa 10. marca 2011 opätovne nútený podať sťažnosť do rúk predsedkyne okresného súdu, v konečnom poradí dokonca už ako tretiu. V tejto sťažnosti som opätovne poukázal na moju nepriaznivú sociálnu situáciu a požiadal predsedkyňu okresného súdu, aby v rámci kompetencií konala.

Súčasne som uviedol, že „prístup“ zákonného sudcu vzbudzuje vo mne obavy, že vo veci koná a rozhoduje nie nezávislý a nie nestranný sudca.

Zdôrazňujem tú právne relevantnú skutočnosť, že do dnešného dňa som z okresného súdu na moju sťažnosť zo dňa 10. marca 2011 neobdržal žiadnu odpoveď.».

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. J. J. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie, aby vec bola prejednaná v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o základných právach a ľudských slobodách postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky ukladá Okresnému súdu Bratislava II. prejednať a rozhodnúť vo veci vedenej pod sp. zn. 8 C 133/2007 bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. J. J. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 20 000 € (slovom dvadsaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný uhradiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II. je povinný uhradiť Ing. J. J. trovy právneho zastúpenia v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri Eur a 88 centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. K. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohoto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007.

Ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že tento bol po rozhodnutí ústavného súdu o predchádzajúcej sťažnosti okresnému súdu odstúpený na ďalšie konanie 7. februára 2011. Sťažovateľ podal 7. marca 2011 okresnému súdu „*žiadost' o vytýčenie termínu pojednávania*“ a následne bola 14. marca 2011 doručená okresnému súdu sťažnosť sťažovateľa na prietahy v konaní. Okresný súd 16. mája 2011 nariadil termín pojednávania vo veci na 6. jún 2011, na ktoré predvolal svedka, ktorý má trvalý pobyt v M., t. j. značne vzdialený od sídla okresného súdu. Svedok ospravedlnil svoju neúčast' (písomným podaním z 2. júna 2011) na pojednávaní a zároveň požiadal o vypočutie dožiadaným súdom. Dňa 6. júna 2011 sa konalo vo veci pojednávanie, na ktorom sťažovateľ predložil okresnému súdu návrh na pripustenie zmeny petitu žaloby. Okresný súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že svedok bude vypočutý dožiadaným Okresným súdom Michalovce. V dôsledku podania posudzovanej sťažnosti ústavnému súdu (26. apríl 2011) bol spis okresného súdu pripísom z 9. mája 2011 opätovne vyžiadaný ústavným súdom na prípravu predbežného prerokovania sťažnosti (ústavnému súdu bol doručený 13. júna 2011).

1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007 v období do 4. marca 2011

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Z už uvedeného vyplýva, že ústavný súd rozhodol o predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľa, ktorou namietal tiež porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007, nálezom č. k. I. ÚS 322/2010-30 z 27. januára 2011 tak, že označené práva sťažovateľa boli postupom okresného súdu v namietanom konaní porušené, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € a úhradu trov konania; označený nález nadobudol

právoplatnosť 4. marca 2011. Z toho vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa sa v časti do 4. marca 2011 týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol.

Na tomto základe ústavný súd v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2007 v období po 4. marci 2011

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu alebo rozhodnutím verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05). Za zjavne neopodstatnenú možno považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Pri predbežnom prerokovaní tejto časti sťažnosti ústavný súd konštatoval, že sťažovateľ ju doručil ústavnému súdu 26. apríla 2011, t. j. necelé dva mesiace od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu o predchádzajúcej sťažnosti, ktoré sa týkalo tej istej veci.

Táto skutočnosť podľa názoru ústavného súdu v zásade už sama osebe vylučuje, aby ústavný súd po tak krátkom čase opätovne vyslovil porušenie základného práva podľa čl. 48

ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní, a to ani pri zohľadnení skutočnosti, že v predmetnej veci ústavný súd už prikázal okresnému súdu svojím nálezom z 27. januára 2011, aby konal bez zbytočných prietáhov (tento nález bol okresnému súdu doručený 4. marca 2011), a tiež toho, že v danom prípade ide o konanie, ktoré svojou povahou (existenčné nároky súvisiace s namietaným neplatným skončením pracovného pomeru) vyžaduje zo strany okresného súdu osobitnú starostlivosť. Navyše, zo zistení ústavného súdu vyplýva, že v čase po doručení sťažnosti ústavnému súdu okresný súd v namietanom konaní priebežne koná, keď 16. mája 2011 nariadil vo veci pojednávanie, ktoré sa 6. júna 2011 aj uskutočnilo, a zároveň dožiadal Okresný súd Michalovce o vypočutie svedka v predmetnej veci. Okresný súd vykonal tieto úkony potom, ako sťažovateľ doručil 14. marca 2011 predsedovi okresného súdu sťažnosť proti porušovaniu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, z čoho možno usudzovať, že po podaní tejto sťažnosti (v spojení s rozhodnutím ústavného súdu o predchádzajúcej sťažnosti) okresný súd prijal opatrenia smerujúce k zabezpečeniu ochrany základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo zakladá taktiež dôvod na odmietnutie sťažnosti.

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v období po 4. marci 2011 nemohlo dôjsť k porušeniu práv označených sťažovateľom postupom okresného súdu v namietanom konaní, a preto sťažnosť v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak by okresný súd v ďalšom období v namietanom konaní nepostupoval plynulo, resp. efektívne, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby sa opätovne obrátil na ústavný súd so sťažnosťou, ktorou bude namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2011